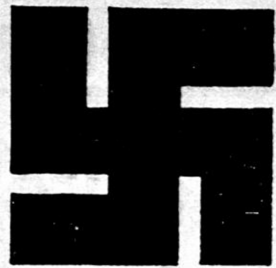
HERÄÄ SUOMI



SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 15 VASTAAVA TOIMITTAJA A. KALSTA 1933

PERJANTAI SYYSKUUN 22 P:NÄ

Ylivaltiollinen rahamahti murrettava

Avatkaa totisesti silmänne, ettehän ole kuuroja, ettekä sokeita! Ei *vihan avulla* kansan onnea ja menestystä ohjata!

Valtioelämä joka tällaista vaatii on ehdottomasti muutettava.

Kansan kohtaloita voidaan *paremminkin* hallita, sen eri elinkeinoryhmien pyrkimykset *paljon paremmin* saattaa tasapainoon koko kansan onneksi ja menestykseksi! Ehkä entinen valtiosysteemi on ennen ollut paikallaan, nyt se on elänyt yli aikansa, vanhentunut, meille se ei enää sovi, uutta, *parempaa* täytyy luoda tilalle, muuten joudumme perikatoon.

Puolueet, luokat, kaikki keinotekoiset kansan karsinat ovat hävitettävät. Me olemme yksi kansa, yksi kokonainen Suomen kansa, jota ei ole lupa jakaa ja paloitella. Kansa on kuin kasvi, kuin elimistö, jossa jokainen osa liittyy elimellisesti toiseensa, jokainen on toisestaan riippuvainen. *Jokaisen kansan osan* onni on tärkeä *koko kansalle,* yhden jäsenen sairaus tietää sairautta koko ruumiille. Joka-ikinen ammatti on yhtä tärkeä ja tarpeellinen, kaikkien eri elinkeinohaarojen kukoistaessa kukoistaa koko kansa. Mikään niistä ei saa elää *toisten kustannuksella.* Mitään niistä ei saa yksipuolisesti suosia. Ja jo *pyrkiminen* tällaisten *ryhmäetujen* saavuttamiseksi on sairautta, on *rikollista toimintaa* koko kansan kustannuksella. Ja tällaistahan on juuri puolue-elämämme!

Kaikkien eri elinkeinoryhmien pyrkimysten täytyy pysyä koko kansan puitteissa.

Eduskunta on nykyisin se suuri kiistakenttä, jolla nämä eri eturyhmien vaatimukset nykyisin saatetaan *tasapainoon(!)* eri puolueiden »kissanhännänvedon» avulla. Täällä päättävät koko Suomen kansan kohtaloista henkilöt, joilla useimmillakaan ei ole *vähäisintäkään aavistusta, asiantuntemusta* asioista, joista he päättävät, ja jotka vielä kaiken lisäksi *eivät ole kenellekään vastuussa* päätöstensä seurauksista!

Me tahdomme ammattisäätykamarin perustamista ja edustajille edesvastuuta päätöksistään.

Kussakin läänissä, kussakin maakunnassa muodostavat kaikki eri elinkeinoalat *ammattikuntia,* joitten kunkin johdossa on tämän alueen pätevin mies tällä alalla. Nämä kaikkien *alojen pätevimmät miehet* vuorostaan ovat edustettuina ammattisäätykamarissa. Täten saadaan tänne ehdottomasti kaikkien *eri alojen suurin pätevyys* ja *asiantuntemus* koko valtakunnassa. Tällainen ammattisäätykamari on jo kokonaan toista ja sillä on jo aivan toisenlaiset mahdollisuudet harkita ehdottomasti parhaat keinot kansan hyväksi, kuin nykyisellä kansaneduskunnalla.

Luomalla ammattisäätykamari, saadaan siis ehdottomasti pätevin »kansanedustus» kaikilta aloilta, mutta sen ohessa tarvitaan vielä *pätevä ja asiantunteva hallitus.* Ei saa tulla kysymykseenkään, että esim. puolustusministerinä on henkilö, joka ei tunne edes kivääriä, ja että maan teollisuutta johtaa mies, joka ei ymmärrä teollisuudesta yhtään mitään, kuten nykyisin tapahtuu, kun hallitusvallan saaneen puolueen jokaiselle pomomiehelle pitää ehdottomasti varata joku ministerituoli hallituksessa.

Kaikissa johtavissa asemissa täytyy olla alan pätevimmät voimat hallituksesta alkaen pienimpiin virkoihin saakka.

Vain silloin voi kansa kukoistaa ja sen kaikki elinkeinot elpyä, kun sillä on *hyvä johto, kykenevä kansanedustus,* kun sen eri elinkeinoalat voivat *vapaina ryhmäpyyteistä* ja *kateudesta* toimia *koko kansan hyväksi,* silloin on kansan elimistö tervettä.

Mutta taistelumme ei rajoitu vain valtiollisen elämämme tervehdyttämiseen. Sananlasku kuuluu: »Terve sielu terveessä ruumiissa». Ei riitä, että valtiollinen, »henkinen puoli» saadaan uudistetuksi, myöskin »maallinen puoli», *talouselämä* on ohjattava kokonaan uusille tarveemmille urille, sillä nykyisin se on niin turmeltunutta, kuin olla saattaa.

Taloudellisen elämän alalla onkin taistelumme mitä ankarin.

Taloudellisen elämän kehitys on niin suuriarvoinen asia, niin tärkeä koko kansan olemassaololle, että sitä ei saa jättää *sattuman varaan,* muutamien yksityisyrittäjien omanvoitonpyynnin johdettavaksi. Seuraukset ovat parastaikaa edessämme. *Valtion on mitä ankarimmin puututtava taloudellisen elämän kulkuun* ja ohjattava se oikeisiin uomiin siten, että ylituotanto estetään, että *kansantaloudellisen tarpeen tyydyttäminen tulee talouselämän päämääräksi,* eikä lainapääoman mahdollisimman suuri kannattavaisuus. Emme tarkoita tällä marxilaista suunnitelmataloutta, vaan sitä, että yksityisen yritteliäisyyden täytyy pysyä koko kansan edun puitteissa, *se ei saa toiminnallaan vahingoittaa koko kansan hyvää.*

Myöskin valtion *rahananto-oikeus* on uudistettava. Nykyisen systeemin vallitessa *työnteko-oikeus* on sidottu rahaan. Kansa haluaisi elää, *tehdä*

(Jatk. 4. sivulla.)

S. K. J. Suomen Kansan Järjestö

SUURKOKOUS

Heimolassa perjantaina t. k. 29 p:nä kello 20.

Kapteeni Kalsta puhuu.

Aiheena: Uudet lakialotteet.

EDUSKUNNASSA:

Uusien lakiesitysten tarkoituksena ja kansanedustajien velvollisuutena on: p e l a s t a a talonpoika ja työmies, luova työ ja koko kansa elämälle jälleen s u u n n a t a politiikka terveelle pohjalle.

ME VÄITÄMME:

Nykyisen talousjärjestelmän ja parlamenttarismin avulla, vanhaa latua kulkien, se on — m a h d o t t o m u u s, me — t o d i s t a m m e sen.

Kansalainen! Kansamme kohtalo on sinunkin kohtalosi!

Tervetuloa!

TULILINJOILTA

Päivälehdistömme johtaa yleisömme määrätietoisesti harhaan.

Tsaarivallan kätyrien temppuja käytetään nyt omaa kansaa vastaan.

Puhdistus on saatava aikaan.

Tsaarivallan aikana, kun sanomalehtemme toimivat ankaran ennakkosensuurin alaisina, kehittyi aivan erikoinen kirjoittamistapa: sellainen nimittäin, joka tarjosi yleisöllemme tilaisuuden »lukea rivien välistä». Monikin tärkeä asia saatettiin silloin kansamme tietoon niin taitavalla tavalla, etteivät tsaarivallan kätyrit — »sensorit» — huomanneet sitä, ennenkuin oli jo liian myöhäistä.

Ajan mukana kansa unhoitti »rivien välistä» lukemisen taidon, sitä kun ei enään tarvittu. Mutta sanomalehtimiehemme eivät ole unohtaneet kirjoittaa sellaista, joka olisi luettava »rivien välistä». Mutta tätä taitoa nyt ei enään käytetä kansan valistamiseksi asioihin nähden, joita yritetään siltä pitää salassa, vaan päinvastoin

yritetään salata kansalta sellaista, joka pitäisi tulla sen tietoon.

Noina aikoina vieraan vallan käskyläiset yrittivät salata totuuden kansaltamme.

Nyt sen tekevät omat sanomalehtimiehemme puolueitten itsekkäitten pyyteitten edistämiseksi!

Tämän vuoksi tulee kansamme taas oppia »lukemaan rivien välistä», jotta sitä ei enään voitaisi pettää, niinkuin sitä nyt petetään.

Tässä mielessä me paljastamme muutamia sanomalehtemme nyt käyttämiä harhaanjohtamistemppuja:

1) Tavallisin niistä on *harhaanjohtavien otsikkojen käyttäminen.* Niinpä esimerkiksi Helsingin Sanomat hiljattain otsikoi Virosta saapuneet uutiset näin:

Välikohtauksia Virossa

rintamamiesten kokouksen aikana.

Poliisi vanginnut joukon rauhanhäiritsijöitä.

Rintamamiesten kiihoitustyöllä räikeät muodot.

mutta itse uutisesta kävi selville, että Viron poliisin pidättämät henkilöt olivat *sosialidemokraatteja,* jotka olivat häirinneet yleistä järjestystä rintamamiesten kokouksessa. Vieläpä kertoi sama uutinen, että *osa* sosialidemokraatteja oli asettautunut tukemaan rintamamiehiä, josta seikasta ei otsikossa ollut yhtään mitään mainittu, vaikka se sanomalehti-tekniikan kannalta oli koko uutisen tärkein kohta. Lehden toimitus tietää, että lehteä usein luetaan kiireessä, jolloin vain silmäillään otsikkoja, joiden lihavat kirjaimet pistävät silmiin, siis ***määrätietoista yleisön harhaanjohtamista.***

2) Toinen samaa päämäärää palveleva temppu on väärien tietojen julkaiseminen näkyvässä paikassa ja suurilla lihavilla otsikoilla sekä vastaavan oikaisun julkaiseminen aivan vaatimattomalla otsikolla ja jollain lehden takasivulla. Lisäksi ehkä vielä viitataan noihin vääriin tietoihin jossain pääkirjoituksessa, ja tehdään niistä johtopäätöksiä ennenkuin oikaisu julkaistaan. Seurauksena on, että kaikki lehden lukijat huomaavat väärät tiedot, mutta hyvin monelta lukijalta jääpi oikaisu huomaamatta.

Niinpä esimerkiksi useammat lehdet julkaisivat hyvin komeilla otsikoilla valheelliset tiedot 18 belgialaisten matkailijain »häviämisestä tuntemattomuuksiin» eräällä Saksan matkalla, ja huomautettiin pontevasti, kuinka vaarallista nykyään on matkustaa Saksaan. Muutamia päiviä tämän jälkeen julkaistiin *hyvin vaatimattomasti* peruutus, josta kävi selville, ei ainoastaan, että kaikki k. o. matkailijat olivat täydellisesti hyvinvoipina saapuneet määräpaikkaansa, vaan lisäksi että belgialaiset olivat lausuneet erikoiset kiitoksensa Saksan poliisille siitä, että se oli varsin tehokkaasti ja nopeasti johtanut har-

(Jatk. 2. sivulla.)

„Hesan Eero”

harrastaa rahataloustiedettäkin, mutta luopi vain mielikuvia.

Amerikasta kuuluu kummia: aiotaan nähtävästi todellakin ryhtyä inflatioon. »Hesan Eerokin» on tästä syystä siinä määrin kauhistunut, että hän yrittää asiasta pakinoida. Iskusanana »rahan kanssa on hyvä hävitä» (s. t. s. köyhtyä).

Vaikeata on tietysti sanoa, mihin Rooseveltin rohkeat ja laajakantoiset alotteet johtavat ja mihin ne päättyvät. Mutta kun kerran sellaisia suuria asioita käsitellään, niin se pitäisi tehdä asiallisessa, eikä agitatoorisessa mielessä. Ja pieni asiantuntemuskin olisi paikallaan.

Tuo käsityskanta, että »inflatio» ei merkitsisi *mitään muuta* kuin kevytmielistä hetkellisen helpoituksen tavoittamista tulevaisuuden kustannuksella, on yhtä vanhentunut, kuin se on lapsellinenkin. Inflatio on kyllä kaksiteräinen miekka, jota on käytettävä mitä suurimmalla varovaisuudella. Kevytmielisesti käytettynä se *voi* johtaa hyvin tuhoisiin tuloksiin. Mutta määrätyissä olosuhteissa se voi olla tarpeellinen ja hyödyllinen — ja *oikeudenmukainenkin.* Sodanjälkeinen inflatio, varsinkin Saksassa, oli *rikos säästäjiä vastaan,* niiden elämäntyön tulokset kun sen kautta tuhottiin. Rooseveltin ohjelmaan kuuluu hintojen nostaminen tasolle, joka vastaa *sen ajan hintatasoa, jolloin suurin osa nykyisistä veloista on tehty. On yhtä oikeudenmukaista, etteivät tavarain-, tilojen- ja kiinteimistöjen omistajat menetä »elämäntyönsä tuloksia» rahanomistajain hyväksi,* kuin etteivät rahanomistajat menetä säästöjänsä reaaliarvojen omistajain hyväksi. Elleivät muut keinot auta, aiotaan Amerikassa turvautua *rajoitettuun* inflatioon tämän oikeudenmukaisen tasapainon saavuttamiseksi. *Onnistuuko* tämä, se on sitten toinen kysymys. Joka tapauksessa on aivan väärin tässä yhteydessä puhua »ylimääräisestä» rahasta, niinkuin Eero tekee. Se on liian läpinäkyvää *puhtaan rahavallan* etujen ajamista ja *väärien* kansantaloudellisien käsitteiden levittämistä kansan keskuuteen.

Korkokysymyksen selvittelyä.

II.

Senjälkeen kun edellisessä kirjoituksessamme esitimme perusteet, joitten pohjalla voidaan uuden elimellisen talouselämän mukaisesti ratkaista lyhytaikaisen luoton korkokysymys, jää vielä todettavaksi, että tämän ratkaisun käytäntöön sovittaminen kauttaaltaan vastaa epäitsekästä yhteishyvä-luottotaloutta eikä toteutettaessa tule tuottamaan vahingollisia häiriöitä talouselämälle.

SKJ ei tule koskaan hyväksymään korkokysymyksen ratkaisua ainoastaan »pakollisen koron alentumisen» kautta. Se veisi lopullisesti jo sortuvan talouselämämme ojasta allikkoon. Koron alentaminen on pakollista, niin kauan kuin edellä mainitsemamme »yksityiset rahamarkkinat» pidetään kansamme talouselämän luoton ainoana lähteenä. Niin kauan siis kuin nykyinen rahatalouselämä vallitsee, on korkokanta riippuvainen lainapääomien omistajista tai tarkemmin sanoen niiden edustajista ja luottamuksesta talouselämän markkinoihin. Luottamuksen lisääntyessä luoton tarjous suurenee ja vaikuttaa korkoa alentavasti

Koron pakollisen alentamisen vaatimus, nykyisen luottolähteen vallitessa, ei tulisi olemaan mitään muuta kuin pelkkä vaatimus. Hyvinkin voidaan asettaa vaatimuksia ja niiden toitottamisen kautta hankkia sokeita kannattajia, mutta vaatimusten toteuttaminen lakitoimenpitein on vasta silloin oikeutettua, kun on löydetty asialle kiistämätön ratkaisu. Nyt sen sijasta erään valtiopäivä-lakiesityksen mukaan ehdotetaan korkokysymys ratkaistavaksi puhtaasti kansanäänestyksellä, joka ei asialliselle harkinnalle antaisi mitään tilaa. Asettaa vaatimuksia ja ratkoa niitä oikeuden ja kohtuuden mukaan, ovat kaksi aivan eri asiaa. Kun tähänkin asiaan eduskunnassa kiinnitettäisiin vähän enempi huomiota, niin voisi kansamme säästyä monen asiattoman lain vaikutuksilta.

Edellä huomioitu ei ainoastaan tuo aivan uutta ajatuspohjaa korkokysymykseen, vaan sen kautta myöskin tuodaan julki todellisuus korkokysymyksessä aivan uudelta näkökulmalta.

Nykyisin taloustieteessä vallitseva kapitalistinen oppi yksityisten rahamarkkinoiden välttämättömyydestä, joka meidän talouselämäämme on tuonut raskaita, haitallisia seurauksia, työtä ryöstävine vaikutuksineen, on edellä esitetyn ratkaisun kautta täysin romahtanut.

Edellä esitetyn rahan ja luoton oikean luonteen ymmärtämisen kautta selviää myöskin kirjallisuudessa ja päivälehdissä laajalti selostettu tärkeä totuus muka »oikeutetun koron» korkeudesta. Vaikka löydettäisikin »oikeutetun koron» suuruus, niin jäisi se kuitenkin ainoastaan eri etukysymysten häilyvän mittaperustan varaan ja ainakin eduskunnassa määriteltynä muodostaisi erittäin kiitollisen »lehmäkauppa»-kohteen voimatta vähimmässäkään määrässä tuoda parannusta kansamme talouselämään. Luovan talouselämän luoton (realiluoton) yhteydessä onkin meidän unohdettava sellainen käsite kuin korko ja sen sijalle ajateltava »korvaus» lainapääomalle, joka kuitenkin tulee olemaan paljon alhaisempi kuin mikään »oikeutettu» korko, sillä se käsittää ainoastaan maksuvälineiden välittämisestä huolehtivan laitoksen kulut. Tässä on kaikista kauaksikantoisin ratkaisu talouselämämme tervehdyttämisen alalla.

Kuinka on tämä ratkaisu toteutettavissa? Sen käytäntöön soveltaminen voidaan lyhyesti sanoen toteuttaa siten, että valtio antaa luottoa eri talousryhmille, jotka taas jakavat sen yksityisille yrittelijöille sikäli, mikäli yritysten kautta voidaan luoda uusia kansantaloudellisia arvoja ja sikäli, mikäli uusien yritysten syntyminen katsotaan kansantalouden kannalta suotavaksi. Luonnollista on, että tällainen toiminta edellyttää, että koko kansamme muodostaa elimellisen kokonaisuuden. Eri talousryhmät (niihin sitä varten muodostetut elimet) toimivat vain välityseliminä. Kaiken onnellinen toteuttaminen riippuu suurelta osalta siitä, missä määrin se voidaan käytäntöön sovelluttaa ilman talouselämän suurempia häiriöitä. Mitä häiriöitä voisi siitä ajatella syntyvän, jos korkokanta muuttuisi tuntuvasti alhaisemmaksi. Ei kai mitään häiriöitä, vaan aivan päinvastoin. Niin pian kuin edellä esitetty korkokysymyksen ratkaisu on tapahtunut ei talouselämämme enää tarvitse ollenkaan luotossa jäädä ulkolaisten luotonantajien armoille ja kotimaisen luoton korkotaakka vähenisi melkein olemattomiin. Välttämätön ja täten mahdollinen suurempi säästäminen merkitsee osaltaan työttömyyskysymyksen perusteellista selvittelyä ja talouselämän nykyisen tavattoman korkotaakan keveytymisen kautta tulisi se laajalti kohottamaan yleistä elintasoa. Eräs taloudellinen perusajatus sanoo: *Mitä enemmän lainapääomien koroissa säästetään, sitä suurempi on työn osuus kansalaistulojen kasvuun.* Se voidaan toteuttaa edellä esitetyn perusteluin kaikkien työtätekevien kansalaistemme eduksi. Tämän mukaisen rahatalouden teknillisen koneiston järjestely on helppo kysymys, verrattuna siihen luovan työn kulutuskyvyn kasvuun, mikä sen kautta saavutetaan. On itsestään selviö, että pelottelut inflatiolla raukeavat omaan mahdottomuuteensa, kun maksuvälineiden jako ja runsaus perustuu luoton luonnolliseen lähteeseen ja uusien arvojen syntyyn, eikä yksityisten säästöpääomien vähyys enää voi tyrehdyttää talouselämää. Lainapääoman valtiaiden on onnistunut jatkuvasti hämätä ihmiskuntaa toitottamalla yksityisten rahamarkkinoiden olemassaolon välttämättömyyttä talouselämälle. Uuden suunnan tiedemiehet esim. Saksassa ovat jo kaataneet nykyisen valheellisen luottorakennelman pääpylvään, paljastaneet koron oikean olemuksen ja ylivaltiollinen rahamahti tulee siellä vähitellen sortumaan omaan mahdottomuuteensa.

Kuten edellä korkokysymys on ratkottu talouselämän elimellisen uudelleen järjestelyn ja luoton olemuksen oikean ymmärtämisen kautta, samoin on myöskin palkka- ja verotuskysymykset kaikki toisiinsa vaikutuksiltaan kytkeytyneinä yhdenmukaisesti ratkottavat. Sen kautta, että uusi elimellinen talousjärjestelmä pystyy poistamaan liberalistisen talousjärjestelmän heikkoudet, jääpi sen pääperustaksi kansamme työteho ja se missä määrin valtiojohtomme jatkuvasti pystyy luomaan kansalaisillemme riittävät elinetumahdollisuudet, johon uusi talouselämä elimellisesti rakennettuna tarjoaa täydet edellytykset.

MEILTÄ KYSYTÄÄN

Kysymys: **Missä mielessä S. K. J:n edustamat diktatuuri-pyrkimykset tähtäävät kansanvaltaisten oikeuksien supistamiseen?**

Vastaus:

»Diktatuuri»-sana ei ole tässä suhteessa ollenkaan paikallaan. Puoluelehdistö määrätietoisesti johtaa yleisöä *harhaan* väitteellä, että kansallissosialismi tietäisi »diktatuuria», joka muka olisi kansanvallan vastakohtana. Tämä väite on yksinkertaisesti *valheellinen,* ja tähtää nykyisen *raha- ja puolue-diktatuurin* tukemiseen.

Kukaan, joka on todellakin perehtynyt kansallissosialismin periaatteisiin. ei pidä tätä uutta maailmankatsausta minään »diktatuurina»,

vaan päin vastoin uutena todellisen kansanvallan toteuttamiskeinona.

Itse asiassahan »diktatuuri» merkitsee jonkun *vähemmistö*ryhmän määräämisvallan ylläpitämistä pakkokeinoilla. Mutta jos esimerkiksi meidän nykyisessä eduskunnassamme saadaan aikaan jossain *enemmistöpäätös,* ja se toteutetaan *kansan tahtona,* niin tätä ei kutsuta »diktatuuriksi», vaikka löytyisi runsaastikin kansalaisia, jotka vähemmistönä eivät hyväksy tuota päätöstä, mutta silti pakoitetaan siihen alistumaan.

Niin myöskään sellaista *todellista* kansallissosialismia, jota SKJ edustaa, ei voida toteuttaa ilman kansan enemmistön kannatusta, ja siksi,

kunnes kansan enemmistö on siirtynyt kansallissosialismin kannalle, täytyy siis S. K. J:n edustaman liikkeen toimia vain poliittisena herätysliikkeenä.

Tämän herätystyön harjoittamista ja suorittamista *laillisin keinoin* ei kansanvaltainen valtio voi SKJ:ltä kieltää astumatta itse diktatuurin tielle.

Sentähden esimerkiksi »puseroiden» vastustaminen ei merkitse k a n s a n v a l l a n vaan p u o l u e v a l l a n suojelemista.

Kansallissosialismi pitää *vielä jyrkemminkin* kuin nykyinen valtiojärjestelmämme kiinni periaatteesta, että valtiojohdon tulee olla kansan edessä vastuunalainen toiminnastaan. Ero on vain siinä, että

nykyisessä valtiojärjestelmässä kansa ilmi tuopi tahtonsa puolueryhmityksen pohjalla, mutta kansallissosialistisessa valtiossa kansa toteuttaa tahtonsa ammatillisen (korporatiivisen) ryhmityksen perustalla.

Ammatillisen ryhmityksen pohjalla kansan tahto ilmenee *selvemmin* ja *nopeammin,* ja voidaan siis toteuttaa paljon tarmokkaammalla tavalla, kuin mitä meillä nykyään on mahdollista. Tämä merkitsee muun muassa sitä, että *niskoitteleva ja juonitteleva vähemmistö* voidaan entistä tehokkaimmin ottein pakoittaa alistumaan kansan todelliseen tahtoon. Tästä johtunee tuo paljon levinnyt harhakäsitys, että kansallissosialismi tietäisi muka jonkunlaista »diktatuuria», mitä harhakäsitystä puoluevalta yrittää kaikin keinoin ylläpitää, pysyäkseen vielä jonkun aikaa vallassa.

Ei löydy raskaampaa eikä raaempaa diktatuuria, kuin *suurrahavallan diktatuuri;* sitä nykyinen valtiojärjestelmä edistää ja tukee, vaikka rahan diktatuuri pitää kansan laajat kerrokset inhottavassa korko-orjuudessa, joka on todellisen kansanvallan suoranainen vastakohta.

Kansallissosialismi on vapaustaistelua rahavallan diktatuuria vastaan t o d e l l i s e n kansanvallan puolesta.

Se on aatteellinen sodankäynti häikäilemättömää vastustajaa vastaan, *ja sellaisena se vaatii vapaaehtoista aatteellista kuria.* Tämän kurin pohjana ja lähtökohtana ei ole mikään pakko- tai käskyvalta, vaan *voimakas yhteistoiminnan henki,* samassa mielessä kuin esimerkiksi hyvän jalkapallojoukkueen jäsenet

vapaaehtoisesti, mutta innokkaasti ja täsmällisesti seuraavat johtajansa viittaukset, sen jälkeen kuin hänet on valittu johtajaksi ja niin kauan kuin häntä sinä pidetään.

Puolueriitoihin tottuneelle kansalle ei alussa ole aivan helppoa herätä tähän uuteen näkemykseen. Kansallissosialismiin heränneen kansan vapaaehtoinen itsekuri on nimittäin todellakin siksi oivallinen ja kummastuttava, että ensi näkemältä voi olla vaikeata uskoa sen johtuvan muusta syystä kuin ulkonaisesta pakoituksesta — varsinkin puolue-elämän näkökohdalta, joka ei edes tunne muuta ratkaisuun johtavaa keinoa kuin äänestykseen perustuvan pakon. Mutta itse asiassa

kansallissosialismi ei supista, vaan päin vastoin laajentaa kansan oikeuksia; se ei pakoita kansaa, vaan j o h t a a s i t ä y k s i m i e l i s y y t e e n.

SKJ:n OHJELMALLISIA SUUNTAVIIVOJA

Perusajutus 6.

Yksityisomistusoikeus.

Yksityisomistusoikeus pysyy koskemattomana, mutta se ei saa tulla voimakeinoksi yhteiskunnan ja kokonaisuuden edun kustannuksella ja vahingoksi.

Kaksi äärimmäisyyssuuntaa taistelee nykyisin keskenään maailmanherruudesta: toinen pörssikeinottelua ja koronkiskontaa ryöstövälineenään käyttävä kapitalismi ja toinen marxilaisuuden valtaan sekä kansainvälisyyden kahleisiin sortunut sosialismi. Molempien suuntien alkuperäisiltä uriltaan suistamisen on saanut aikaan etupäässä juutalaisten käsissä oleva ylivaltiollinen rahamahti, joka on onnistunut mihittämään molempien suuntien johtajapaikat ja sitten omaksi edukseen houkutellut molemmat suunnat mahdottomuuksiin.

Kapitalismin pääasiana ei ole enää pääoman sijoittaminen kansantalouden palvelukseen välttämättömänä maksuvälineenä, vaan tarkoittaa ainoastaan koron avulla huolehtia itse pääoman mahdollisimman suuresta kasvusta. Oikein käsitettynä on koron tehtävänä korvata maksuvälineiden luonnollinen kuluminen ja niiden välityskustannukset. Tarjolla olevien tuotantovälineiden määrää on lisättävä suhteellisesti väkiluvun kasvuun ja kulttuurin nousun aiheuttamaan kulutuksen lisääntymiseen nähden. Nykyisin ei yleinen mielipide ole tämän terveen periaatteen kannalla: koronkiskonta on muodostunut mitään tuottavaa työtä tekemättömien lois-eläjien välikappaleeksi, heidän pyrkiessä rikkauksiensa rajattomaan lisäämiseen sekä kaiken löytyvän aineellisen arvon saavuttamiseen, samalla kuin yhä suuremmat määrät eri maiden kansalaisia proletarisoituu sekä joutuu palkkaorjuuteen. Nykyinen maailmanpula on seuraus tästä pääoman oikeasta tehtävästään poistamisesta.

Sosialismin tehtävänä oli ennen ja pitäisi nytkin olla ruumiillisen työntekijäin elinehtojen ja elämäntason parantaminen ja kohottaminen, mutta ei se enää jouduttuaan marxilaisuuden ja kommunismin valtaan sekä kansainvälisyyden kahleisiin voi tätä suurta tehtäväänsä suorittaa. Alkuperäiseltä uraltaan kauas joutuneena se pyrkiikin nyt ruumiillisen työntekijäluokan kaikkea järkeä vastaan olevaan diktatuuriin, tuotantoelämän valtion haltuun ottamiseen ja yksityisomistusoikeuden sekä yksityisyritteliäisyyden tyhjäksi tekemiseen; ja ennenkuin tämä päämaali edes saavutetaan, näyttäytyy sen alkuunpanija saaden aikaan vielä uuden uraltasuistamisen, jonka yhteydessä järjestyy asiat niin, ettei työväki pääsekään diktaattoriksi, vaan joutuu mitä kurjimpaan juutalaisten komissaari-diktuuriin palkattomaan työorjuuteen, kuten Neuvosto-Venäjän esimerkki on osoittanut.

Näin uraltaan suistetun sosialismin hallinnon valvojista on Venäjällä yli 80 % juutalaisia, samoin uraltaan suistetun kapitalismin hallinnon hoitajista on yli 80 % juutalaisia pankkiireja. Juutalaisia yhdistää keskenään luja salainen side ja ovat he yksimielisiä, mutta lietsovat toisten kansallisuuksien keskuuteen luokkavihaa ja usuttavat eri yhteiskuntaluokkia ja kansoja toisiaan vastaan, voidakseen hyötyä ihmisten erimielisyydestä, vahvistaa valtaansa, lisätä keinotteluilla ja koronkiskonnalla omaisuuttaan sekä vallatakseen lihavimmat johtajapalkat molemmista riitapuolista.

Kansallissosialismi hylkää molemmista elämänkatsomuksista ne liiallisuudet, jotka ovat johtaneet molemmat pois alkuperäisistä uristaan. Yksityisyritteliäisyys ja sen perustana yksityisomistusoikeus ovat välttämättömiä työn kannustimina; missä näiden kannustava vaikutus tehdään tyhjäksi, lakkaa työinto ja halu siinä määrin, ettei minkäänlainen pakko-orjuuskaan voi niitä korvata, tämän todistaa Neuvosto-Venäjän sanoin kuvaamaton ja ennen kuulumaton hätä ja kurjuus. Mutta jos toiselta puolen koronkiskonta tulee pääomasijoitusten ainoaksi tarkoitukseksi, joutuvat yksityisintressit sovittamattomaan riitaan kokonaisuuden edun kanssa ja voittavat sen, kuten taloudellisen maailmanpulan »kummitusympyrä» osoittaa kapitalistisissa maissa. Vaatimukseen poistaa kaikki liiallisuus molemmista elämänkatsomuksista perustuu kansallissosialismin perusajatus 6, jonka mukaan yksityisomistusoikeus pysyy koskemattomana, mutta se ei saa tulla voimakeinoksi yhteiskunnan ja kokonaisuuden edun kustannuksella ja vahingoksi.

Edellisestä käy täysin selville myöskin se, että on väärin pitää kansallissosialismia äärimmäisyyssuuntana. Se edustaa päinvastoin kultaista keskitietä. Se säilyttää yhtähyvin kapitalismin kuin sosialisminkin terveet perusajatukset: yksityisomistusoikeuden ja ruumiillisen työntekijäluokan elämänehtojen parantamisen, — ja suuntaa taistelunsa niitä pimeitä, hävittäviä voimia vastaan, jotka ovat johtaneet molemmat näistä suunnista harhapoluille.

(Jatk. 1. sivulta.)

Päivälehdistömme...

haanajaneen retkikunnan osan takaisin yhteen toisten matkailijain kanssa. Edelläsanotusta käy selville, että

maassamme ovat peloittavassa määrässä levinneet epärehelliset sanomalehtimiestavat.

Kehoitamme yleisöä tässä suhteessa *vaatimaan lehdistöltä parannusta.* Hyvin tehokas keino tämän päämäärän saavuttamiseksi on esimerkiksi *henkilökohtaisien kirjeiden lähettäminen lehtien päätoimittajille.* Lehdet ovat nimittäin liikeyrityksiä, jotka suuresti pelkäävät mielenosoituksia lukijakuntansa — s.o. *asiakaspiirinsä* — taholta.

Talonpojan turva

—IKL:n „ainainen tilojen omistusoikeus"?

Talonpojat lopullisesti rahavallan orjuuteen.

IKL on jättänyt eduskunnalle m. m. seuraavan lakiesityksen:

LAKI

Ulosottolain muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä huhtikuuta 1932 annetulla lailla ulosottolakiin 4 lukuun lisätty 5 a § näin kuuluvaksi:

5 a §.

Sellaista maanviljelystilaa, jolla velallinen perheineen asuu ja joka on katsottava hänen toimeentulonsa pääasialliseksi lähteeksi, älköön ulosmitattako. Älköön myöskään ulosmitattako kotieläimiä tai maataloustuotantoon tarvittavia työkaluja ja koneita paitsi milloin ne kuuluvat toiselle kuin sille, joka kiinteistöllä harjoittaa maataloutta.

Velalliselta, jota 1 momentissa tarkoitetaan, älköön viljelystilan maatalous- ja karjataloustuotosta ulosmitattako enempää kuin kolmannes.

Kasvavaa metsää voidaan hakattavaksi ulosmitata metsänhoitolautakunnan suostumuksella, joka myönnettäessä on huomioonotettava, että tilalle jää riittävästi metsää kotitarvetta varten.

Tämä laki ei koske ulosmittausta velallisen niistä veloista, jotka ovat syntyneet ennen kuin hän tuli 1 momentissa tarkoitetun maatilan omistajaksi tai ennenkuin tämä laki tulee voimaan.

Eduskunnalle on jätetty suuri joukko alotteita. Näitä ovat tehneet kaikki puolueet. Ylläoleva lakiesitys toteutettuna on mielestämme kauaskantoisimpia kaikista tehdyistä esityksistä ja erikoisesti alotteentekijät itsekin pitävät sitä toisia painavimpana, siksi mekin jo nyt haluamme siihen lyhyikäisesti eräältä näkökulmalta puuttua ja selvittää sitä meidän kannaltamme.

Lakiesityksen arvostelussa me lähdemme siitä pohjalta, että se saadessaan mahdollisen myönteisen ratkaisun tulisi sovitettavaksi käytäntöön nykyisen talous- ja rahajärjestelmän vallitessa. Tämän pohjan asian käsittelyssä me pidämme luonnollisena, koska IKL:n eduskuntaryhmä ei monen monen esityksensä joukkoon ole sisällyttänyt ainoatakaan, joka tietäisi jotain uutta nykyiseen koko kansamme raskaasti painavaan rahatalousjärjestelmään.

Suunniteltu ulosottolain muutosehdotus tulisi koskemaan vain niitä maatalouden velkoja, jotka syntyvät lain voimaantulon jälkeen, joten sen mahdollisesti lääkitsevät vaikutukset *»eivät helpottaisi nykyisiä maatalousvelkaantuneita», jotka jäisivät tämän lain kohdalta täydelleen osattomiksi.*

Vaikka olemmekin sitä mieltä, että lain vaikutus tulisi tuntumaan laajemmalti vasta pitkien aikojen kuluttua, niin arvostelemme sen vaikutusta, niin kuin se olisi jo yleisesti käytännössä.

Laki toteutettuna nykyisen järjestelmän vallitessa veisi siihen, että maanviljelijäimme asema muuttuisi kokonaan.

Nykyisen rahan niukkuuden vallitessa tai paremmin sanottuna, kun raha on painon alla, alenisivat maatalouskiinteimistöjen hinnat aivan olemattomiin, sillä kukaan ei voisi ostaa tilaa muuta kuin käteisellä ja sellaisia meillä ei olisi kuin jotkut aniharvat, rahajumalan erikoiset suosikit. Kukaan ei voisi luovuttaa taloa käsistään edes osittaisestikaan luotolla, kun saatavansa periminen olisi epävarmaa. Laki myöntää, että kolmannen osan bruttotuloista voisi ulosmitata, mutta tavallisen maatalousyrityksen tulot ovat kiinteimistön hintaan nähden siksi pieniä, että kestäisi useassa tapauksessa sangen kauan, ennenkuin siitä tietä saisi omansa pois ja sitä paitsi se olisi sangen epävarmaa senkin vuoksi, että tuloksiin pääsisivät myöskin toiset velkojat kiinni.

Toiselta puolen lain tarkoituksena lienee ajateltu maanviljelijän asemaa »helpotettavan» sillä, ettei laki salli ulosmittattavan muuta kuin vain 1/3 vuotuisista tuloista. *Mutta nykyisen rahasysteemin vallitessa se veisi ennenpitkää siihen, että korkean koron vaikutuksesta velka yhä suurenisi, sillä maatalousvelkojen korkomenot ovat moninkerroin niin suuret kuin nettotulot. Maanviljelijöiltä lakkaamatta ulosmitattaisiin aina jokavuotiset tulokset. Tämä tietäisi sitä, että maanviljelijäin yritteliäisyys lakkaisi tyystin, tulot pienenisivät, maat rappeutuisivat täydelleen. Ei mikään maatalous meillä tuota niin paljon, että siitä jatkuvasti voitaisiin näin voimakkaasti suonta iskeä.*

Velkojen perimisessä, jos voidaan ajatella, että maanviljelijä yleensä saisi luottoa, tulisi tämän järjestelmän vallitessa suoranainen kilpajuoksu. Tämä kaikki tietäisi maanviljelijäin ja meidän maataloutemme lopullista tuhoa. *Tilanne tietenkin olisi aivan toinen, jos meidän rahatalousjärjestelmämme ja korkosuhteemme muutettaisiin kokonaan* ja raha tulisi vain maksuvälineeksi ja luova työ asetettaisiin sille tulevaan arvoon.

Luotonsaanti yleensä suunnitellun lain aikana olisi tietenkin melko vaikea. Sen ei tarvitsisi olla mahdottomuus, mutta vielä vähemmän kuitenkin olisi silloin luotonantajia, kuin nykyisen systeemin vallitessa. Ja se taas johtaisi siihen, että *korko voitaisiin nostaa nykyistäkin korkeammalle, sillä ei olisi suurtakaan pelkoa siitä, että uusia luotontarjoojia ilmaantuisi onnettomalle velkaantuneelle tueksi.* Näin olisi velallisen asema tältäkin kannalta melko synkkä.

Päivälehdet ovat myöskin asiasta verrattain runsaasti kirjoittaneet ja tuoneet toisia puolia asiassa esille, joten emme tahdo niihin enää kajota.

Tämä suunniteltu lakiesitys ei ole millään tavalla uusi. Se on jo aikaisemminkin ollut olemassa, jos kohta hiukan toisessa muodossa.

Tsaarin Venäjällä oli tällainen laki olemassa. Kun maaorjuus Venäjällä lopetettiin, niin säädettiin siellä 1860-luvun alussa laki, jonka mukaan maanviljelijän omaisuutta ei saanut ulosmitata, mutta Venäjällä jo v. 1861 oivallettiin, että ilman rahatalouden asianmukaista järjestelyä kysymyksessä olevaa lakia ei voinut panna täytäntöön. Siksi Venäjällä olikin asia järjestetty niin, että valtio oli luotonantaja ja kellään muulla ei ollut siihen mitään tilaisuutta eikä maanviljelijälläkään ollut mitään tarvetta hakea luottoa muualta, sillä valtio antoi sitä riittävästi. Valtion maanviljelyspankin konttori taikka ainakin asiamies oli joka kylässä. Korko oli 4 % ja siihen oli lisätty 2—3 % kuoletusta. Tämäkin järjestelmä, vaikka se maanviljelijälle oli paljon edullisempi kuin nyt suunniteltu, johti siihen, että maanviljelijät velkaantuivat ja tilat rappeutuivat, jos kohta siihen vaikuttivat eräät toiset tekijät.

Kysymys on tuotu esille esittäjien mielestä suurena vetonumerona. Mutta sen tarkoitus, missä mielessä se julkisuudessa on nähnyt päivänvalon, jää toteuttamatta.

Talonpojan asemaa se ei tulisi missään tapauksessa parantamaan, vaan päinvastoin viemään yhä enemmän alaspäin, *jättämään maanviljelijät täydelleen rahavallan armoille.*

Jäämme mielenkiinnolla seuraamaan lakiesityksen käsittelyä eduskunnassa. Se tietenkin tulee siellä saamaan monipuolisen käsittelyn.

Pohdittakoonpa asiaa miltä kannalta tahansa, tutkittakoonpa siinä näkyviin mitä puolia tahansa, sen lopullisesta kohtalosta ei yleensä voine olla mitään.

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

SKJ:n toiminta laajenee

卐

Vaasaan perustettu kaksi toiminta-aluetta.

Vähitellen se alkaa Vaasa ja Pohjanmaakin järjestyä. Nyttemmin on Vaasassa aloitettu toiminta 2 eri alueena, nimittäin Vaasan alue ja Korsholman alue. Edellisen alueen aluevartijaksi on määrätty joht. *Olavi Kerrman* ja Korsholman alueen aluevartijaksi opett. *Evert Kull.* Jäseniä liittyi joukottain, kokouksia on pidetty ja pidetään edelleen. Paraillaan puuhataan Vaasaan suurkokousta tämän syksyn ajalla. Hyvää jatkoa vain.

卐

Kuopiossa perustettu oma toiminta-alue.

Kuopiossa ja läheisissä pitäjissä on nyttemmin ja varsinkin viime aikoina SKJ:n jäsenmäärä lisääntynyt niin runsaasti, että on ollut pakko aloittaa Kuopion aluetoiminta. Kuopion aluevartijaksi on määrätty taiteilija O. Sjöstrand. Kuopion aluekanslia on toistaiseksi Kuopio, Aleksanterink. 6, Sjöstrand. Mikäli olemme kuulleet, aikovat Kuopion SKJ:läiset lähitulevaisuudessa järjestää oman kerhohuoneiston Kuopioon.

卐

Hangossakin voimakasta nousua.

Viime päivinä on Hangon kaupungissa ja lähimmässä ympäristössä ollut voimakasta liikehtimistä SKJ:n riveihin. Jäsenlukumäärä suuresti kasvanut ja tilanne...

卐

Haga omaksi toimialueeksi.

Helsingin piirin n. s. Esikaupunkialueesta on nyttemmin Haga muodostettu omaksi toimialueeksi. Hagan aluevartijaksi on määrätty tukiv. K. Vallenius. Onnistuneita kokouksia on ollut runsaasti ja uusia suunnitellaan.

卐

Petsamoonkin on tiedusteltu, miten voisi toiminta siellä alkaa. Myötämielisyyttä on runsaasti. Lehtiä, varsinkin Herää Suomea menee Petsamoon runsaasti ja yleistä myötämielisyyttä on kaikkialla.

Me muutamme.

Jo pitemmän aikaa on SKJ:n huoneistot Helsingissä osoittautuneet ahtaiksi huolimatta siitä, että huoneistoja on ollut kaksi, nimittäin Mikonk. 1 ja E. Makasiinink. 6. Nyt on asia saatu ratkaistua onnelliseen vaiheeseen, järjestölle on nimittäin vuokrattu suurempi huoneisto Kaivokadun ja Heikinkadun kulmassa. Huoneisto käsittää kaikkiaan 12 eri huonetta, joista kaksi suurempaa salia kokouksia ja juhlia varten. Huoneiston lattiapinta-ala on yli 400 m². Sisäänkäynti on Heikinkadun puolelta. Huoneistoon tullaan sijoittamaan järjestön pääkanslia, Helsingin piirikanslia, kustannustoiminta, lehtijaosto sekä Helsingin piirin alueitten kansliat. Huoneistoon muutetaan lokakuussa. Nyt kun uusi huoneisto saadaan kuntoon tulee toimintamme saamaan uutta ja yhtenäistä voimaa.

Mitä tapahtuu marraskuun ensimmäisellä viikolla 4–11 p.?

Tapahtuu suuria ja ihmeellisiä asioita!

SKJ:n suuri järjestöviikko on päätetty viettää marraskuun ensimmäisellä viikolla. Viikkoa vietetään ympäri koko maan. Mikäli olemme kuulleet, tulee viikon aikana suurempia juhlia järjestettäviksi Turkuun, Vaasaan, Kuopioon, Viipuriin, Porvooseen, Loviisaan, Tampereelle j. n. e. sekä pienemmille paikkakunnille useaan eri paikkaan. Sitäpaitsi Helsingissä tulee vietettäväksi joka päivä suuria kansalaiskokouksia, joissa selvitellään SKJ:n päämääriä ja ohjelmaa, sen lisäksi tullaan erittäin elokuvanäytöksiä järjestämään, joissa mikäli mahdollista on ohjelma aatteemme mukainen.

Järjestöviikon aikana tulee mahdollisesti lehtemme niin Herää Suomi kuin Hakkorsetkin ilmestymään useamman kerran ja omistettuna erikoisesti ohjelmamme taloudellisten kohtien selvittelyyn.

S K J:n yleisiä kokouksia Helsingissä.

Makasiinink. 6 kerholla tiistaina tk. 26 pnä toimii 1 alue ohjelmassa maisteri Y. Raikas esitelmöi »Uudet eduskunta-alotteet», paroni Alfthan esitelmä »Korporatiivinen talousjärjestelmä verrattuna nykyiseen valtio- ja talousjärjestelmään», ins. J. Saarton esitelmä »työttömyyskysymys». Kokous alkaa klo 20. Pääsy on vapaa.

Kehoitetaan yleisöä runsaslukuisesti saapumaan kuulemaan SKJ:n hengen mukaisia esityksiä kysymyksistä, jotka tätä nykyä ovat kaikkien kansalaisten mielessä.

Syyskuun aluekilpailu tilaushankinnassa

tulokset viime maanantain tarkkailussa osottaa:

1 tila	(1)	Vaasan alue.
2 »	(2)	Helsingin piirin 4 alue.
3 »	(3)	» » 1 »
4 »	(4)	» » 11 »
5 »	(9)	Itä-Karjalan alue.
6 »	(6)	Helsingin piirin 14 alue.
7 »	(—)	Länsi-Uusimaan alue.
8 »	(5)	Helsingin piirin Esik.alue.
9 »	(7)	Turun alue.
10 »	(—)	Helsingin piirin 20 alue.

Vaasa johtaa edelleen, mutta pieniä muutoksia on tapahtunut kuten näkyy.

S. P. J. KEINÄNEN OY.

Autoasiainkeskustoimisto on avattu Bulevardi 4:ään. Liikkeen johtajana on tunnettu alan ammattimies S. P. J. Keinänen, joka on samalla meidän huomatuimpia autoilijoitamme.

Liike on suunniteltu sangen monipuoliseksi. Jokainen autoilija on tilaisuudessa mainitusta liikkeestä saamaan tarvitsemiansa varaosia, oli auto mitä merkiä tahansa, josn hän on vailla sopivaa tarpeita, on tiedossa paikka, mistä on tilaisuudessa heti saamaan kaikkia osia.

Liike toimii myöskin korjauspajana, jossa ammattimiehen taitavuudella kaikki viat korjataan.

Liike toimittaa tarvitseville myöskin uusia taikka käytettyjä autoja. Autoilijat, jotka tahtovat myydä autonsa, voivat kääntyä liikkeen puoleen. Liike ottaa myynnin huolettavakseen.

Liikkeen puhelinnumero 31 052.

Viittaamme ilmoitukseen lehtemme viime numerossa.

Nurmijärven Nummenpäässä touhutaan kovasti siellä paikallinen tukikohta tukivartija Kilven johdolla työskentelee täydellä höyryllä. Jäseniä kuuluu tulevan joka päivä ja myötämielisyys kasvaa päivä päivältä.

Suurkokous Heimolassa.

Tk. 29 pnä, siis ensi perjantaina klo 20 on, kuten toisessa paikassa lehteämme ilmoitetaan, ensimäinen suurkokouksemme tänä syksynä Heimolassa.

Kokous on järjestetty erikoisesti mielessä tehdä yleisöllemme selväksi, mitenkä eduskunnassa kaikki ne monen monet laki-alotteet, jotka sinne ovat jätetyt, kaiketi hyvässä ja vilpittömässä tarkoituksessa, eivät sittenkään vie toivottuun tulokseen, eivätkä voi palvella kansaa, sillä alotteiden joukossa ei ole ainoatakaan, joka puuttuisi itse järjestelmään ja sen heikkouksiin.

Me tulemme tässä kokouksessa osoittamaan, että kansallamme ei ole mitään mahdollisuutta saada lopullista helpotusta taloudelliseen ahdinkotilaamme eikä tervehtymistä poliittiseen elämäämme, niin kauan kuin meillä nykyinen järjestelmä on vallalla.

Meidän pyrkimyksenämme on luoda kokonaan uusia näkemyksiä, uusia virtauksia kansalaisiimme. Me tahdomme niitten voimalla herättää kansamme näkemään, että sillä on tilaisuus elää voimakasta kansallista elämää vain uuden suunnan pohjalla.

Tässä mielessä olemme kokouksen järjestäneet. Toivomme runsasta osanottoa, sillä edustamamme suunta tietää helpotusta koko kansalle ilman, että mikään ryhmä tulisi sitä kärsimään. Erikoisesti kernaasti näkisimme kansanedustajat kokouksessamme.

Pääpuhujana tulee esiintymään SKJ:n johtaja, kapteeni A. Kalsta. Yleisöllä on tilaisuus kyselyihin.

Suurkilpailumme saavutuksia.

Viime maanantaina tarkkailu osotti:

1. (2)	Mainospäall. Th. Oljemark, Helsinki.	
2. (1)	Tukiv. J. Pirinen, Helsinki.	
3. (4)	Aluev. E. Kull, Vaasa.	
4. (5)	Aluev. K. Jansson, Karjaa.	
5. (6)	Järj. joht. A. Kalsta, H:ki.	
6. (3)	Tukiv. E. Bernhoff, Helsinki.	
7. (6)	Toimistopääll.. G. Lindqvist, Helsinki.	
8. (8)	Tukiv. U. Vainionpää, Vaasa.	
9. (7)	Montt. N. Keinänen.	
10. (9)	Aluev. M. Koistinen, H:ki.	
11. (11)	Aluev. O. Sjöstrand, Kuopio.	
12. (18)	Tukiv. I. Virtanen, Helsinki.	
13. (19)	Tukiv. B. v. Alfthan, H:ki.	
14. (—)	Aluesiht. Rosenqvist, Turku.	
15. (17)	Tukiv. H. Latvus, Salmi.	
16. (12)	Tukiv. S. Hilli, Helsinki.	
17. (10)	Aluev. J. Vakkuri, Helsinki.	
18. (14)	Aluev. K. Halme, Helsinki.	
19. (13)	Kirj.p. J. Nuoreva, Helsinki.	
20. (15)	Aluev. Y. Säde, Helsinki.	
21. (18)	Valist.v. Y. Raikas, Helsinki.	
22. (17)	Tukiv. K. A. Peltonen, H:ki.	
23. (16)	Tukiv. T. Salonen, Käpylä.	
24. (—)	Tukiv. Aug. Sandell, H:ki.	

Kilpailu päättyy 2 viikon päästä, on siis yritettävä kuka on se onnellinen joka palkinnot saa. Tulkoon muuten tässä mainittu, että kilpailussa otetaan huomioon kuten jo on mainittu vain maksetut tilaukset.

Viimeinen suurrynnistys alkaa.

Vain tämän kuun loppuun kestää kilpailu, jossa jaetaan *25 eri palkintoa rahassa tai ostokorteissa* saajan valinnan mukaan, ollen palkinnot:

1 palk.	300:—	edellyttää tilauksia vähintäin 400 kpl.	
2 »	250:—	» » »	
3 »	250:—	» » »	300 »
4 »	200:—		
5 »	200:—	» » »	150 »
6 »	200:—		
7 »	150:—		
8 »	150:—		
9 »	150:—	» » »	50 »
10 »	150:—		
11 »	100:—		
12 »	100:—		
13 »	100:—		
14 »	100:—		
15 »	100:—		
16 »	75:—		
17 »	75:—		
18 »	75:—	» » »	10 »
19 »	75:—		
20 »	50:—		
21 »	50:—		
22 »	50:—		
23 »	25:—		
24 »	25:—		
25 »	10:—		

Sen lisäksi arvotaan niitten asiamiesten kesken joilla on:

yli 500 tilausta edestakainen laivamatka Saksaan.

» 300 » 600 mk. lentomatka oman valinnan mukaan.

» 150 » 400 » junamatka »

» 75 » 300 » automatka »

» 25 » 200 » kirjasto »

Kilpailussa otetaan huomioon tilaukset muunnettuina siten, että 2:si 10 mk. ja 4:jä 5 mk. tilausta luetaan 1:si tilaukseksi.

Kilpailua koskevia lähempiä tietoja saa

S. K. J. Lehtijaostolta.

Osoite: Helsinki, Mikonk. 1. Puh. 34 793.

Tilatkaa jo tänään asiamiespaperit, jotta voitte olla mukana suurkilpailussamme!

VIIKON UUTISIA

Kiinaa rangaistaan muullakin, ei vain bolshevismilla. Elokuun aikana on siellä maanjäristyksissä saanut 5,000 henkeä surmansa.

*

Merivartiolaitoksemme on Suomenlahdella toiminut vilkkaasti viimeaikoina. Saalis: spriitä, laiva, moottoriveneitä ja salakuljettajia.

*

Saksassa, Göttingenissä on erään marxilaisten toimeenpaneman murhayrityksen johdosta pidätetty 25 henkilöä.

*

Valtion tukkihuutokaupoissa on tänä vuonna ollut ostajia runsaasti ja hinnat huomattavasti kohonneet.

*

Äskettäin levitettiin huhuja, että Saksassa olisi hävinnyt 18-henkinen belgialainen matkailijaseurue. »Helsingin Sanomatkin», joka otsikoi uutisen suurin kirjaimin »Saksassa matkustaminen vaarallista», toteaa nyt kainosti ettei uutisessa ole mitään perää.

*

Osuustoiminnallisten järjestöjen vuosikirjan mukaan riemuitsee S. Sosialidemokraatti: »Suuri on presidentti Tannerin valtakunta. Siinä on yli 151 miljoonaa 'alamaista'».

*

Amerikan kongressin enemmistö kannattaa inflatiota.

*

Demokraattinen Itävalta aikoo turvautua fascismiin. — Dollfus seuraa aikaansa.

*

Valtion viljavarastoon ostettu 750 tonnia ruista — ostaa voitaisiin 15,000 tonnia, mutta tarjonta on heikkoa, kun hinta on halpa.

*

Vaasassa on pidätetty kommunisti Rosenbergin tytär ja vävy.

*

Pankkiyhdistys on käsitellyt korkokysymystä ja tullut siihen tulokseen, että korkoa ei maksa alentaa. — Raha käy muutenkin kai hyvin kaupaksi — ja pankkien voitot kasvavat.

*

Viron ulkoministeri Piip vieraili Suomessa.

*

Oikeuskansleri ja yksi maaherra ovat siirtyneet kihlakunnan tuomareiksi — paremmilla palkoille.

*

Leipzigissä on alettu oikeusjuttu Saksan valtiopäivätalon tuhopolttajia vastaan. Syytetyille, 5:lle, vaaditaan edesvastuuta myös valtiopetoksesta. Lontoossa on myös koolla samasta asiasta »oikeus», joka on haalittu punaisista advokaateista, kuten Ruotsin Branting, joka aikoinaan sai Turussa vihellyksiä — kommunistiemme puolustusmatkaallaan. — Miksi ei sinne kutsuttu Mikko Erichiä?

Parisissa on antisemitismiä vastustavan liiton kokouksessa korsikalainen jutku Moro-Giafferi lausunut uhkauksen Saksalle: »Minä kuulun siihen rotuun, jolla on tapana kostaa kuolleittensa puolesta». — Talmut sanoo enemmänkin!

*

Helsingin kasvitieteellinen puutarha täyttää 100 vuotta.

*

Ranskalainen ilmailuministeri Cot on vierailulla Neuvostolassa — lujittamassa ystävyyttä Heriotin ja Tardieun lisäksi.

*

Saksan juutalaisille ovat »heimoveljet» jo koonneet avustusta 170,000 puntaa.

Suuret johtajat.

Aina historian alkuajoista saakka, seuratessamme kansojen elämää, huomaamme niiden valtiollisessa ja yhteiskunnallisessa elämässä pääasiassa kaksi vuorottelevaa aikajaksoa, nimittäin laskukausi ja nousukausi, eli kansan heräämisen aika. — Tästä viimeksi mainitusta usein riippuu kunkin kansan tulevaisuus ja mahdollisuus jatkaa elämäänsä itsenäisenä kansana kansojen joukossa. — Rappeutumisen ja hajaannuksen tilasta voipi ainoastaan voimakas johtaja-persoona tai suuret mullistukset pelastaa kansan joutumasta täydelliseen perikatoon.

Tällaisia voimakkaita johtajia ja kansansa pelastajia tapaamme usein suurien sivistysmaiden historiassa. — Esimerkkinä siitä, kuinka yksi tarmokas mies voipi pelastaa kansansa ja maansa, voimme mainita Saksan kansan eheyttäjän, ruhtinas Otto von Bismarck'in, miehen, joka pystyi yhdistämään useampiin kymmeniin osiin hajaantuneen maansa ja kansansa yhteen suureksi ja voimakkaaksi maailmanvallaksi.

Se tehtävä, jonka Bismarck suoritti tässä työssä, ei ollut suinkaan helppo ja yksinkertainen asia, vaan päinvastoin vaati se toteuttajaltaan miehekästä tarmoa ja selvänäköisyyttä. Ei siinä tehtävässä auttanut vaalia jonkun ryhmäkunnan etuja, pääasia oli saada hinnalla millä hyvänsä valtakunnassa syntyneet pienet »valtiot» yhtymään yhteen suureksi ja voimakkaaksi valtakunnaksi, siksi, josta enää filosoofit ja runoilijat uskalsi- aikoihin alkoi Saksassakin nostaa päätään juutalaisen maailmanvallan vat uneksia. Tämän Saksan kansan sielussa kytevän unelman toteuttamisen Bismarck pyhitti elämäntehtäväkseen.

Valittuna piirinsä edustajaksi Preussin valtiopäiville, alkoi hän toteuttaa tätä elämäntyötään. Nyt alkoivat hänen vastustajansakin työnsä, erittäinkin kunnostautui tässä vapaamielisyydessään ylpeilevä edistyspuolue, joka koetti kaikkensa tehdäkseen tyhjäksi Bismarck'in hyvää tarkoittavat esitykset ja aikeet. Näistä »kansan edustajista» sanookin Bismarck sattuvasti: »Meidän edusmiestemme poliittinen näköpiiri ei ylety omaa kirkontornia ulommaksi, vaikka ovatkin oppineita miehiä, joukottain tyhmiä, yksittäin ymmärtäväisiä».

Preussin kuninkaan Wilhelm I:sen nimitettyä Bismark'in pääministeriksi ja valtionjohtajaksi v. 1862, avartui hänelle nyt enemmän mahdollisuuksia viedä asiaansa eteenpäin. Näihin aikoihin hän sai Preussin armeijan uudistustyön suoritetuksi, jota hän oli pitänyt erittäin tärkeänä. Hänen tarkoituksensa oli nimittäin saada ensin Preussin armeija voimakkaaksi, joka sitten omalla mahdillaan saisi muut Saksan osat johtonsa alle.

Kävisi liikaa pitkäksi selostaa tässä yksityiskohdittain sitä suurta työtä, jonka Bismarck oli ennättänyt tehdä jo siihen mennessä kun Ranskan keisari Napoleon III julisti sodan Saksalle v. 1870. Silloin oli jo koko Saksa yksimielisenä valmiina vastaanottamaan vihollisensa, uudistetuin armeijoin. Sodan se myöskin voitti loistavasti. Niinpä tämän sodan jälkeen Bismarck voikin, uhmaten ulkonaisia vihollisianssa, sanoa: »Jos meidän päällemme hyökätään, niin silloin on tässä syntyvä todellinen kansallissota, ja koko Saksanmaa Memelistä Bodenjärveen saakka on räjähtävä kuin ruutimiina, eikä mikään vihollinen ole uskaltava ryhtyä taistelemaan tämän saksalaisen tunnustuksen kanssa. — Me saksalaiset pelkäämme Jumalaa, mutta emme mitään maan päällä.»

Tämän sodan jälkeen alkoi Bismarck'illa sisäisten asiain järjestely. Täällä häntä kohtasi vielä uusia vaikeuksia. Näihin aikoihin nim. tavoitteltiin keksimä sosialismi, jon-

(Jatk. 1. sivulta.)

Ylivaltiollinen . . .

työtä, mutta se *ei saa sitä*, koska ei ole rahaa. — Tämä työnteko-oikeus on vapautettava, kansan täytyy saada tehdä työtä, *luoda uusia arvoja*, ja valtiolla täytyy olla oikeus *luoda tätä uutta työtä vastaavasti rahaa*, jolle työ voidaan panna käyntiin.

Työ on siis vapautettava rahan orjuudesta. Mutta koko Suomen kansa on vapautettava ylivaltiollisen rahamahdin orjuudesta.

Mikä tämä ylivaltiollinen rakamahti sitten on? Koko Suomen kansa tekee työtä, ja totisesti hiessä otsin, sillä karu ja köyhä on tämä maa, — ja mitä varten? — elääkseen. Aivan oikein. *Säästää* se ei voi paljoakaan, sillä melkein kaikki, joka jää yli elämisen tarpeen, — ja melkein enemmänkin — menee veroihin ja kaikenlaisiin maksuihin valtiolle. Ja mitä sitten valtio tekee näillä varoilla? Säilyttääkö se ne ehkä Suomen kansalle vanhuuden varalle, perustaako se ehkä noilla vuotuismaksuilla vanhuudenhuollon? Tai rakentaako se ehkä sillä sairaaloita ja tehtä t. m. s., jolloin se kuitenkin tulisi koko kansan hyväksi? Ehkä — pienemmässä määrin, — valtiokin käyttää rahan — eläkkeen. Ja kaikki, mitä jää yli tämän elämisen tarpeen, yli valtion mitä välttämättömimpien menojen (— kuinka täpärällä vuosibudjetin tasapainoonsaattaminen useimmiten onkaan!) — kaikki se mitä suinkin valtiolta liikenee — *menee ulkolaisten velkojen korkojen maksuksi!* Kokonainen kansa saa raataa aamusta iltaan, nuoruudesta vanhuuteen — ja mitä varten — muutamien rahamiesten hyväksi, jotka ovat myöntäneet valtiolle »velkaa». Kysyttekö vielä, mitä on korko-orjuus, mitä on ylivaltiollinen rahamahti? Se tuntuu jokaisen kukkarossa, jokainen saa työskennellä *sen hyväksi!*

»Ylivaltiollinen rahamahti on murrettava» kuuluu tässä taisteluhuutomme.

Valtion *ei ole lupa »tehdä velkaa»*, koska se ei ole sille tarpeellista, sillä on muitakin keinoja rahantarpeensa täyttämiseksi. Se voi luoda *uutta rahaa uutta työtä vastaan.*

ka palkkaamat kiihoittajat lietsoivat vihaa ja eripuraisuutta kansalaisten keskuuteen. — Silloin ehkeni ei sitä suurtyötä pitää niin vaaralliseksi yhteiskunnalle, koskapa se on saanut myrkyttää kansaa aina meidän päiviimme saakka. — Mutta nyt on taas Saksan kansa herännyt näkemään siinä vaarallisimman vihollisensa, ja uskomme, että se tulee myöskin hävittämään sen kansansa keskuudesta. Tällä teollaan se myöskin kruunaa suuren herättäjänsä, Bismarck'in, elämäntyön, ja toteuttaa lopullisesti kansansa unelman: suuri ja voimakas Saksa.

V. T.

S. K. J. TYÖTOIMISTO
Helsinki, Mikonkatu 1 B.
Puhelin 24100.

Suomen Kansan Järjestö
Helsinki, Mikonk. 1. puh. 24100
Uudenmaan Piirikanslia
Mikonk. 1. puh. 24 100
Turun aluekanslia
Turku, Yliopistok. 24, »Gramola»
Mäntsälän alue
Mäntsälä. Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue
Karjaa, puh. 141

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänen kannattaja.
Helsinki, Mikonk. 1. B.
Toimituksen ja konttorin puh. 34 793.

Tilaushinnat:

Kesäk. vuod. lop.	20: —
¾ vuosi	15: —
1 kk.	5: —
Irtonumeron hinta	1: —

Ilmoitushinnat:
Palstamm. 1: —. Määrätyllä paik. 20 % korotus. Alin ilmoit. maksu 20: — mk.

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Helsinki 1933
Tilgmannin Kirjapaino